

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **D. s.r.o.**, so sídlom v K., zastúpeného JUDr. M. B., advokátom v B., proti odporcom **1/ JUDr. M.S.**, bývajúcej v B. a **2/ V. G.**, bývajúcemu v R., obom zastúpeným Advokátskou kanceláriou K. s r.o., so sídlom v B., o **zaplatenie 18 603,44 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 7C 271/2006, a na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 12Co 1/2010, o prikázanie veci z dôvodu nutnosti, takto

r o z h o d o l :

Konanie **z a s t a v u j e**.

O d ô v o d n e n i e

V konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 7C 271/2006, a na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 12Co 1/2010 Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom z 10. mája 2011 sp. zn. III. ÚS 36/2011 zrušil uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Ndc 19/2010 z 28 septembra 2010 (spolu s uznesením sp. zn. 2 Nc 14/2010 z 25 mája 2010) a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Toto uznesenie, ktorým najvyšší súd zastavil konanie o prikázanie veci inému súdu v zmysle § 12 ods. 1 O.s.p., považoval ústavný súd, vzhľadom na závery prijaté vo vzťahu k uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. 2 Nc 14/2010 za nepreskúmateľné. Uviedol, že o prikázaní veci inému súdu v zmysle § 12 ods. 1 O.s.p. môže najvyšší súd rozhodnúť až po tom, čo bude ústavne konformným spôsobom rozhodnuté o vylúčení (§ 14 O.s.p.), resp. nevyhlúčení sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici.

Uznesením z 12. decembra 2011 sp. zn. 1 Nc 72/2011 Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý opätovne rozhodoval o (ne)vylúčení sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici, spis postúpil na rozhodnutie o odvolaní navrhovateľa Krajskému súdu v Trenčíne.

Zistil, že v predmetnej právnej veci pôvodne vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 17C 76/2006 uznesením z 27. septembra 2006 sp. zn. 3 Nc 25/2006 Najvyšší súd Slovenskej republiky vylúčil sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici a vec prikázal Krajskému súdu v Trenčíne. Krajský súd v Trenčíne potom uznesením z 19. októbra 2006 sp. zn. 17 NcC 22/2006 rozhodol o vylúčení sudcov Okresného súdu Banská Bystrica z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 17 C 76/2006 a vec prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Žiar nad Hronom, kde je vedená pod sp. zn. 7 C 271/2006. Námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Krajského súdu v Banskej Bystrici, doručenú Okresnému súdu Žiar nad Hronom 24. novembra 2009, vzniesol navrhovateľ, keďže sa domnieval, že tento krajský súd je funkčne príslušný rozhodnúť o jeho odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom z 22. septembra 2009 č. k. 7C 271/2006-189.

Tým, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto právnej veci vedenej pôvodne na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 17C 76/2006 uznesením z 27. septembra 2006 sp. zn. 3 Nc 25/2006 sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici vylúčil a podľa § 12 ods. 1 O.s.p. vec prikázal na prejednanie a rozhodovanie Krajskému súdu v Trenčíne, založil s konečnou platnosťou (do budúca) príslušnosť Krajského súdu v Trenčíne na rozhodovanie v uvedenej právnej veci (rozhodol tým o jeho funkčnej príslušnosti v tejto veci). Uznesením z 27. septembra 2006 sp. zn. 3 Nc 25/2006 založená príslušnosť Krajského súdu v Trenčíne sa teda nevyčerpala (neskončila) len bezprostredne nadväzujúcim rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne (uznesením z 19. októbra 2006 sp. zn. 17 NcC 22/2006), ale je daná – vzťahuje sa v tejto právnej veci na všetky ďalšie (budúce) rozhodovania tohto súdnym rozhodnutím o príslušnosti určeného krajského súdu (tento súd nastupuje namiesto pôvodného Krajského súdu v Banskej Bystrici – plní v celom rozsahu jeho funkcie). Krajskému súdu v Trenčíne ako funkčne príslušnému súdu preto patrí rozhodnúť o odvolaní navrhovateľa, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom z 22. septembra 2009 č. k. 7C 271/2006-189.

Zásada o trvaní /nemennosti/ súdnej príslušnosti už raz určenej sa vzťahuje nielen na prípady zákonnej miestnej príslušnosti, ale platí tiež na prípady, keď bola príslušnosť určená inak, t. j. vzťahuje sa aj na delegáciu podľa § 12 O.s.p. /súdnym rozhodnutím o prikázaní veci založenú príslušnosť/. V tomto smere ani v minulosti právna teória nemala žiadne pochybnosti (porovnaj napr. Občanský soudní řád, Komentář I., nakladatelství Panoráma

v Prahe, 1985, str. 139 až 142). Nerešpektovať túto zásadu by znamenalo porušiť právo na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Účelom delegácie nutnej (§ 12 ods. 1 O.s.p.) je zabezpečiť nestrannosť alebo hospodárnosť konania a rozhodovania, ak sú sudcovia vecne, miestne či funkčne príslušného súdu vylúčení všetci, alebo v rozsahu znemožňujúcom konať a rozhodovať v zákonom zložení (§ 36 a nasl. O.s.p.).

Nakoľko na konanie vo veci je príslušný Krajský súd v Trenčíne, nie sú splnené podmienky na to, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodoval o prikázaní veci inému súdu toho istého stupňa z dôvodu nutnosti.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. januára 2012

JUDr. Daniela Š v e c o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :

Hrčková Marta